

250. CO-ouderschap

1. Algemeen

Het aangaan van co-ouderschap heeft consequenties voor de uitkering. De vraag is immers, of de verzorgende ouder aanspraak kan maken op het normbedrag voor een alleenstaande of voor een alleenstaande ouder. Wanneer beide ouders voor 50% de verzorging van het kind op zich nemen, rijst de vraag wie als verzorgende ouder moet worden aangemerkt.

Hoewel in jurisprudentie aanvankelijk strikt werd uitgegaan van het formele, juridisch vastgelegde co-ouderschap op basis van een schriftelijke uitspraak van de rechtbank, is in latere jurisprudentie aangegeven dat de feitelijke situatie doorslaggevend is. Is er wel een formeel co-ouderschap, doch komt de invulling daarvan overeen met een bezoekregeling dan geldt voor de ouder waar de kinderen (meestentijds) verblijven de norm voor een alleenstaande ouder. Is er geen formeel co-ouderschap, maar komt de feitelijke situatie daarmee wel overeen, dan dient ook de normering daarop te worden aangepast.

Dit betekent wel dat bij heronderzoeken aandacht besteed moet worden aan de feitelijke gezinssituatie. Wijzigt het patroon van verzorging van de kinderen dan moet ook de uitkering dienovereenkomstig wijzigen.

2. Normbedrag co-ouderschap

Indien co-ouderschap aannemelijk moet worden geacht, wordt het normbedrag volgens artikel 18, eerste lid, WWB afgestemd op de feitelijke omstandigheden. Uit jurisprudentie komt naar voren dat dan uitgegaan dient te worden van de norm alleenstaande, waarop een toeslag wordt verstrekt naar rato van het aantal dagen dat de kosten voor de verzorging van het kind voor rekening van de betrokken ouder komen. De individuele toeslag wordt berekend op basis van het verschil tussen de norm voor een alleenstaande en de norm voor een alleenstaande ouder.

3. Vermogensbepaling en vrijlating inkomsten

Nu uitgegaan wordt van de normuitkering voor een alleenstaande zou bij de vaststelling van het vrij te laten vermogen en bij eventuele vrijlating van inkomsten uit arbeid eveneens uitgegaan moeten worden van de gezinssituatie van een alleenstaande.

Dat doet evenwel geen recht aan de feitelijke omstandigheden van de uitkeringsgerechtigde. Feitelijk is immers sprake van in gezinsverband levende kinderen voor wie eveneens bijstand wordt verleend. De middelen van het gezin moeten in beschouwing worden genomen.

Voor de vaststelling van het vermogen en de vrijlating van inkomsten wordt daarom - ondanks de toepasselijke basisnorm - aangesloten bij de voor gezinnen geldende bedragen.

Bepalingen WWB

Artikel 4 WWB
Artikel 18, eerste lid, WWB

Trefwoorden

Vermogensbepaling
Vrijlating inkomsten
Normbedrag co-ouderschap
Co-ouderschap